

Núm. de Decret i Data:
2023DEC002752 27/11/2023

DECRET D'ALCALDIA

Exp. 2022/005895

Mitjançant Decret de l'Alcaldia núm. 2022DEC002209, de data 15 de novembre de 2022, es va incoar el present procediment de responsabilitat patrimonial, a instàncies de la reclamació formulada pel senyor [REDACTED], a on s'exposava que el dia 25 d'agost de 2022, sobre les 11.30 hores, va patir una caiguda amb la seva cadira de rodes en la vorera existent entre els números 2 i 4 del carrer Passeig del Progrés d'Olesa de Montserrat, com a conseqüència d'uns desperfectes existents en la vorera, que va provocar que la roda de la cadira realitzés un balanceig fent que bolqués i caigués l'interessat sobre la via pública, produint-li fractura de fèmur esquerre. Es reclama en concepte d'indemnització de danys i perjudicis la quantitat de 6.208,80 euros.

En data 24 de novembre de 2023, l'instructor ha formulat la proposta de resolució que es transcriu literalment a continuació:

"ANTECEDENTS DE FET"

1. En data 20 de setembre de 2022, amb registre d'entrada núm. E2022018875, es va presentar reclamació de responsabilitat patrimonial contra aquesta Corporació, formulada pel senyor [REDACTED] a on s'exposava que el dia 25 d'agost de 2022, sobre les 11.30 hores, va patir una caiguda amb la seva cadira de rodes en la vorera existent entre els números 2 i 4 del carrer Passeig del Progrés d'Olesa de Montserrat, com a conseqüència d'uns desperfectes existents en la vorera, que va provocar que la roda de la cadira realitzés un balanceig fent que bolqués i caigués l'interessat sobre la via pública, produint-li fractura de fèmur esquerre. En aquesta reclamació no es fixava l'import que es reclamava en concepte d'indemnització.

2. Atès que la sol·licitud formulada tenia deficiències i no reunia els requisits legalment exigits, en data 23 de setembre de 2022, amb registre de sortida núm. S2022010556 i notificat electrònicament a l'interessat el mateix dia, es va requerir expressament al senyor [REDACTED] als efectes de que, en un termini de 10 dies hàbils, esmenés els defectes advertits, de conformitat amb l'article 68.1 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques.

3. Per instància de data 4 d'octubre de 2022, amb registre d'entrada núm. E2022020204, el senyor [REDACTED] va presentar instància per esmenar els defectes advertits, en la qual, entre d'altres documents, va aportar diverses fotografies del lloc a on es va produir la caiguda i es va adjuntar un escrit manuscrit pel reclamant a on es manifestava que encara no tenia l'alta mèdica i que seguia ingressat en l'Hospital Sagrat Cor (Germanes Hospitalàries).

4. A través de Decret d'Alcaldia núm. 2022DEC001954, de data 18 d'octubre de 2022, es va acordar inadmetre a tràmit la reclamació patrimonial formulada pel senyor [REDACTED] en data 20 de setembre de 2022, en base al contingut de l'informe jurídic de data 13 d'octubre de 2022, per impossibilitat de determinar l'abast definitiu de les lesions reclamades i la seva valoració econòmica, sense perjudici que, un cop quedessin establertes definitivament les

seqüeles i/o es produís la curació, el reclamant disposaria d'un termini d'un any per formular una nova reclamació patrimonial si ho desitjava.

5. Mitjançant registre d'entrada núm. E2022022451, de data 28 d'octubre de 2022, el senyor [REDACTED] va interposar recurs potestatiu de reposició impugnant el Decret d'Alcaldia núm. 2022DECR001954, de data 18 d'octubre de 2022, a on s'adjuntava informe d'alta mèdica de data 14 d'octubre de 2022.

6. Per instància de data 7 de novembre de 2022, amb registre d'entrada núm. E2022023096, la corredoria d'assegurances FERRER & OJEDA, per compte de la companyia asseguradora ZURICH, va sol·licitar diversa documentació.

7. Per Decret d'Alcaldia núm. 2022DECR002209, de data 15 de novembre de 2022, es va estimar el recurs potestatiu de reposició interposat pel senyor [REDACTED] i, per tant, es va acordar incoar la tramitació d'expedient de reclamació de responsabilitat patrimonial, en base a l'informe jurídic de data 11 de novembre de 2022. En aquesta resolució es notificà la designació d'instructor de l'expedient i es realitzà la comunicació de conformitat amb l'article 91.3 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques. Tanmateix es va acordar la suspensió del termini màxim legal per resoldre i notificar el procediment a l'empara de l'article 22.1.d) de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques i també es va requerir al reclamant perquè aportés la valoració econòmica dels danys reclamats, amb especificació de l'import total que reclamava en concepte d'indemnització i justificació de la quantia reclamada.

8. En data 13 de desembre de 2022, l'instructor del procediment va sol·licitar l'informe preceptiu als Departaments de Seguretat Ciutadana i Servei de Planejament i Urbanisme d'aquest Ajuntament, en relació als fets objecte de la reclamació i de les seves circumstàncies.

9. En data 19 de desembre de 2022 es va emetre informe pel Departament de Seguretat Ciutadana en relació als fets reclamats, el contingut del qual consta incorporat a l'expedient administratiu.

10. Per instància de data 19 de desembre de 2022, amb registre d'entrada núm. E2022027050, la part reclamant va acompanyar la documentació requerida i valorava la quantitat reclamada en concepte d'indemnització de danys i perjudicis en l'import de 6.208,80 euros, segons el contingut d'escrits anteriors.

11. Per instància de data 28 de març de 2023, amb registre d'entrada núm. E2023007173, la corredoria d'assegurances FERRER & OJEDA, per compte de la companyia asseguradora ZURICH, va sol·licitar diversa documentació.

12. En data 5 de juny de 2023 es va emetre informe pel Servei de Planejament i Urbanisme en relació als fets reclamats, el contingut del qual consta incorporat a l'expedient administratiu.

13. Per ofici de l'instructor de data 6 de juny de 2023 es va donar trasllat a les parts interessades dels informes tècnics emesos pel Departament de Seguretat Ciutadana i el Servei de Planejament i Urbanisme de data 19 de desembre de 2022 i 5 de juny de 2023, respectivament, i es va acordar reprendre el termini per resoldre i notificar el procediment.

14. Per ofici de data 6 de juny de 2023, amb registre de sortida núm. S2023007168, es va donar resposta a l'anterior petició de la corredoria d'assegurances FERRER & OJEDA i se li va facilitar un enllaç electrònic per accedir a tota la documentació de l'expedient administratiu existent en aquell moment.

15. Per acord de l'instructor de data 7 de juny de 2023 es va obrir un període de prova ordinari per un termini de 20 dies hàbils, amb el resultat que consta a l'expedient. Així mateix, es va acordar requerir a la part reclamant l'aportació d'una declaració responsable i es va fixar el dia 22 de juny de 2023 la compareixença del reclamant i la declaració del testimoni proposat pel mateix, la Sra. Inmaculada Gómez.

16. Per correu electrònic de data 8 de juny de 2023, la corredoria d'assegurances FERRER & OJEDA, per compte de la companyia asseguradora ZURICH, va adjuntar escrit d'al·legacions de data 8 de juny de 2023 emès per la citada asseguradora, pel qual es proposava la desestimació de la reclamació patrimonial interposada al no haver quedat degudament acreditada la relació de causalitat entre els danys al·legats i el funcionament del servei públic. De manera textual s'exposa el següent:

"...En aquest sentit, es desprèn de l'Informe de la Policia Local: Que no s'observa cap desperfecte a la via pública que hagués pogut causar l'incident. Que s'observa que el Sr. [REDACTED] porta un calçat que podria no ser adequat per a conduir aquest tipus de vehicle. Que compareix al lloc una unitat del SEM, per al trasllat del Sr. [REDACTED] a l'Hospital de Martorell per una possible fractura de fèmur. Que al lloc hi ha qui manifesta ser la dona del Sr. [REDACTED] la Sra. [REDACTED], que manifesta que es farà càrrec del vehicle. Que el Sr. [REDACTED] informa que hauria baixat del vehicle per a fer una gestió, i que al tornar a pujar, ha ensopegat i ha caigut. La Sra. [REDACTED] confirma aquest fet.

Així mateix, en l'Informe Tècnic s'indica: Es comprova que la vorera del carrer Progres nº 2-4, entre el comerç de Bodega Mayret i Telefonía (Yoigo) es troba senyalitzada amb fitons al seu extrem, delimitant l'itinerari accessible i deixant un pas lliure, tant pels vianants com pels vehicles de persones amb mobilitat reduïda, d'aproximadament 1,80m. El paviment en aquesta zona, el formen peces de panot gris de 20x20 cm de set pastilles per peça, creant un paviment dur, estable i amb propietats antilliscants, amb una pendent transversal no superior al 2%. L'estat general del paviment es considera correcte. Si ve, en algun punt, s'aprecien petites irregularitats i desperfectes a algunes de les peces de la vorada, sense causar desnivells de més d'un centímetre en sentit transversal a la circulació dels vianants, en cap cas. El punt més desfavorable i falta de manteniment s'observa al paviment asfaltat, destinada únicament a la circulació de vehicles. Es comprova que la zona marcada a les fotografies aportades per l'interessat, està rebaixada degut a que en algun moment anterior a 2016, segons geo-portals online, va ser utilitzar com entrada i sortida de vehicles, formant una lleu pendent que no supera el 3%. Aproximadament a 6 metres de distància, es troba un pas de vianants amb qual rebaixat per on s'ha de fer l'itinerari de circulació. En produir-se la caiguda durant el dia, la visibilitat de qui circulava per la vorera havia de ser correcta i suficient. Es desconeix l'estat del vehicle utilitzat per la mobilitat. El carrer on van succeir presumptament els fets, es troba a la zona comercial del municipi, sent un itinerari amb alta afluència de gent, on no es té constància de qualsevol d'altres incidents o reclamacions similars.

A la inspecció realitzada no s'aprecia l'existència d'irregularitats destacables a la via pública, que afecti a la zona d'itinerari de circulació de les persones amb o sense mobilitat reduïda. Quedem a l'espera de la Resolució Administrativa Desestimàtoria..."

17. Per instància de data 19 de juny de 2023, amb registre d'entrada núm. E2023014655, la part reclamant va aportar la declaració responsable requerida durant el període de prova.

18. En data 22 de juny de 2023 es va practicar davant l'instructor del procediment la compareixença del reclamant i la declaració del testimoni proposat pel mateix, l'acta de compareixença dels quals consta incorporada en l'expedient administratiu.

19. Per acord de l'instructor de data 26 de juliol de 2023 es va iniciar el tràmit d'audiència previst a l'article 82 de la Llei 39/2015, de 1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques, en virtut del qual es va concedir a les parts interessades un termini comú de 15 dies, a fi de que presentessin les al·legacions que estimessin oportunes, així com els documents i justificants adients per a la seva defensa.

20. Per instància de data 14 de novembre de 2023, amb registre d'entrada núm. E2023025536, la corredoria d'assegurances FERRER & OJEDA, per compte de la companyia asseguradora ZURICH, va adjuntar escrit d'al·legacions de data 10 de novembre de 2023 emès per la citada asseguradora, pel qual es mantenia en la seva postura de no responsabilitat de l'Ajuntament, tal com es proposava en el seu escrit de data 8 de juny de 2023.

21. La part reclamant no ha presentat al·legacions dins el tràmit d'audiència conferit a tal efecte.

FONAMENTS JURÍDICS

I.- Normativa aplicable

L'article 106.2 de la Constitució Espanyola estableix que els particulars, en les condicions establertes per la llei, tindran dret a ser indemnitzats per tota lesió que pateixin en qualsevol dels seus béns i drets, excepció feta dels casos de força major i sempre que la lesió sigui conseqüència del funcionament dels serveis públics.

Aquesta disposició constitucional consta recollida a l'article 32 i següents de la Llei 40/2015, de 1 d'octubre, de Règim jurídic del Sector Públic. I en l'àmbit de l'administració municipal, existeix una previsió expressa en aquest ordre a l'article 54 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les Bases del Règim Local i l'article 174 del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, establint-se que els ens locals responen directament dels danys i perjudicis causats als particulars en llurs béns i drets com a conseqüència del funcionament dels serveis públics, en els termes establerts en la legislació general sobre responsabilitat administrativa.

Per la seva banda, en quant al procediment a seguir, cal estar a les previsions de la Llei 39/2015, de 1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques. Pel que fa a la normativa catalana, la regulació

comuna a totes les Administracions Públiques de la responsabilitat patrimonial es conté en la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de Règim Jurídic i de Procediment de les Administracions Públiques de Catalunya.

En aquest supòsit, el procediment de responsabilitat patrimonial es va iniciar mitjançant un escrit registrat en data 20 de setembre de 2022, en relació a una caiguda produïda en la via pública el 25 d'agost de 2022. Per tant, al present cas, tant pel que fa als aspectes de fons com pel que fa a les regles procedimentals de tramitació, resulten d'aplicació les previsions contingudes en la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques (LPACAP, en endavant) i la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic.

II.- Procediment administratiu de responsabilitat patrimonial

Abans d'entrar en l'examen del fons jurídic de l'assumpte, procedeix analitzar si s'ajusta a dret el procediment seguit. Aquest s'ha iniciat a instància de la pròpia part perjudicada ajustadament a allò previst a l'article 66 i 67 LPACAP. La reclamació ha especificat el dany produït, la presumpta relació de causalitat entre aquest i el funcionament del servei públic i el moment en què els danys es van produir.

Aquest Ajuntament ha realitzat els actes d'instrucció segons allò previst a l'article 75 de la LPACAP, seguint-se el procediment establert en aquella normativa. Respecte el termini per resoldre expressament i notificar la resolució és de sis mesos a computar des que s'inicia el procediment (articles 21.2 i 91.3 LPACAP), és a dir, des de la data en què la sol·licitud hagi tingut entrada al registre electrònic de l'Administració o organisme competent per a la seva tramitació (article 21.3 LPACAP). Transcorregut aquest termini els interessats poden entendre "que la resolució és contrària a la indemnització" (article 91.3 LPACAP), la qual cosa "té els únics efectes de permetre als interessats interposar el recurs administratiu o contenciós administratiu que sigui procedent" (article 24.2 LPACAP). No obstant això, la desestimació per silenci administratiu no eximeix l'Administració de resoldre expressament i notificar (articles 21.1, 24.1 i 24.3 LPACAP) i la resolució expressa posterior al venciment del termini l'ha d'adoptar l'Administració sense cap vinculació al sentit del silenci (article 24.3.b) LPACAP).

Finalment, la reclamació patrimonial s'ha interposat dins del termini d'un any d'haver-se produït el fet que motiva la sol·licitud d'indemnització (art. 67.1 LPACAP), atès que els fets que motiven la reclamació es van produir presumptament el dia 25 d'agost de 2022 i la reclamació patrimonial es va interposar el dia 20 de setembre de 2022, per la qual cosa, l'acció de responsabilitat patrimonial és temporània, sense que sigui necessari determinar en quin moment es va produir efectivament l'estabilització de les seqüeles físiques reclamades en aquest procediment.

III.- Requisits de l'acció de responsabilitat patrimonial

La normativa anteriorment referida estableix els requisits o pressupòsits materials que necessàriament han de concórrer perquè pugui prosperar l'acció de responsabilitat patrimonial:

- a) *Que existeixi un dany real, efectiu, avaluable econòmicament i individualitzat en relació amb una persona o un grup de persones;*
- b) *Que el dany sigui antijurídic, en el sentit que qui el pateixi no tingui el deure jurídic de suportar-lo. Que el dany sigui antijurídic implica i significa que el risc inherent a la utilització del servei públic ha ultrapassat els límits imposats pels estàndards de seguretat exigibles conforme a la consciència social;*
- c) *Que la lesió sigui conseqüència del funcionament normal o anormal del servei públic, i*
- d) *Que el dany no s'hagi produït per raó de força major, ni concorrin altres causes d'exoneració de la responsabilitat de l'Administració (com per exemple, culpa exclusiva de la víctima, intervenció exclusiva i excoent de tercer, etc.).*

La responsabilitat patrimonial administrativa es configura com una responsabilitat objectiva pel resultat, en la qual no és rellevant, des de la perspectiva de la garantia de l'administrat, que l'actuació de l'agent o funcionari causant sigui culposa o no. De fet, aquesta responsabilitat objectiva s'estén fins al punt que no cal acreditar la normalitat o anormalitat en el desenvolupament del servei públic causant, d'acord amb el redactat literal de l'article 106.2 de la CE, respecte del funcionament dels serveis públics, sinó la concurrència d'altres elements com són la producció d'una lesió en el sentit tècnic, l'antijuridicitat del dany causat així com l'existència d'una relació causal entre el funcionament del servei públic i el dany pel qual es reclama.

Ara bé, és reiterada la jurisprudència del Tribunal Suprem que afirma que no és conforme amb el principi de responsabilitat objectiva, recollida en l'article 32 de Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic, la generalització de dita responsabilitat més enllà del principi de causalitat, en forma mediata, indirecta o concurrent, de manera que, perquè existeixi aquella responsabilitat, és imprescindible l'existència d'un nexa causal entre l'actuació de l'Administració i el resultat lesiu o danyós produït, ja que "...la prestación por la Administración de un determinado servicio público y la titularidad por parte de aquélla de la infraestructura material para su prestación no implica que el vigente sistema de responsabilidad patrimonial objetiva de las Administraciones convierta a éstas en "aseguradoras" universales de todos los riesgos con el fin de prevenir cualquier eventualidad desfavorable o dañosa para los administrados que pueda producirse con independencia del actuar administrativo, porque, de lo contrario, se transformaría aquél en un sistema providencialista no contemplado en nuestro ordenamiento jurídico..." (Sentència del Tribunal Suprem de 5 de juny de 1998, RJ 1998\5169).

Respecte de l'element causal, la jurisprudència és pacífica i assentada en el sentit que perquè sigui efectiva la responsabilitat, la relació de causalitat entre el dany i el funcionament del servei ha de ser directa, immediata i exclusiva, sense intervenció estranya o del perjudicat mateix, que pugui influir en el nexa causal.

L'article 91.2 LPACAP estableix que els particulars només tenen dret a ser indemnitzats si demostren que hi ha un nexa de causalitat entre la lesió o danys i el funcionament normal o anormal de les Administracions Públiques. D'aquesta

manera, i en base a la doctrina legal i jurisprudencial anteriorment esmentada, és indubtable que la producció del dany, la relació de causalitat i l'atribució de la responsabilitat han de quedar perfectament determinats per poder estimar la reclamació en qüestió.

Així doncs, analitzades les actuacions que consten a l'expedient administratiu, i estudiades les proves practicades, aquest instructor arriba a la conclusió que resulta procedent desestimar la reclamació patrimonial presentada pel senyor JESÚS SANCHO FACI en data 20 de setembre de 2022, doncs no concorren els elements constitutius de la responsabilitat patrimonial segons s'exposarà a continuació.

IV.- El dany

En relació al primer dels requisits legalment exigits, el dany, d'acord amb els articles mencionats amb anterioritat, ha de ser efectiu, avaluable econòmicament i individualitzat en relació amb una persona o un grup de persones.

El senyor [REDACTED] afirma que, com a conseqüència de la seva caiguda, va patir danys físics consistents en fractura de fèmur esquerre, els quals quantifica econòmicament en l'import total de 6.208,80 euros. Per l'acreditació dels danys físics reclamats, l'interessat va acompanyar la següent documentació:

- Informe Alta Hospitalització de data 2 de setembre de 2022, amb data d'ingrés 25/8/22 i data d'alta 2/9/22, amb motiu de consulta: "dolor e impotencia funcional cadera Izquierdo tras caída casual..." i recomanacions de "pauta de fisioterapia con deambulacion asistida con ayuda de muletas o caminador. Retirar grapas a los 10-12 días de la cirugía" i control en consultes externes en 1 mes amb RX.
- Informe d'Alta Hospitalària emès per la Unitat de Convalescència de l'Hospital Sagrat Cor (Germanes Hospitalàries), amb data d'ingrés 2/9/22 i data d'alta el dia 14/10/22, amb motiu d'ingrés "Convalecencia P.O fractura de cadera" i malaltia actual "Ingesa paciente hombre de 78 años de edad a la unidad de convalecencia el dia 02/09/2022 derivado desde el HSJD de Martorell donde ingresó por fractura subrocantérica de fémur Izquierdo que fue IQ el día 29/08/2022 (colocación de clavo spectrum). Es derivado para cuidados P.O y FST...".
- Certificat privat emès per l'Hospital Sagrat Cor (Germanes Hospitalàries) de data 16 de setembre de 2022, a on es fa constar que el pacient està ingressat per intent de recuperació funcional de fractura de fèmur esquerre.

Per tant, en base a la documentació mèdica anteriorment esmentada, s'entén acreditat que el senyor [REDACTED] va patir el dia 25 d'agost de 2022 lesions físiques consistents en fractura de fèmur esquerre com a conseqüència d'una caiguda en la via pública. Es dona, doncs, el primer dels requisits necessaris perquè l'acció prosperi i entri en joc el mecanisme reparador, com és l'existència d'un dany real i efectiu, avaluable econòmicament i individualitzat en la persona de qui reclama.

Ara bé, la mera existència d'un dany no determina per si mateixa l'existència de responsabilitat patrimonial. A més, cal analitzar si hi concorren els altres requisits necessaris perquè sorgeixi la responsabilitat patrimonial de les administracions públiques, això és, la relació de causalitat i, si escau, l'antijuridicitat del dany.

V.- Relació de causalitat

En primer lloc, cal indicar que el fet de que s'hagi produït un accident en la via pública no converteix a l'Administració en responsable del mateix. Perquè existeixi responsabilitat és imprescindible l'existència d'un nexa causal entre l'actuació de l'Administració i el resultat lesiu o danyós produït.

Cal determinar, prèviament, si els fets van succeir tal i com exposa la part reclamant, és a dir, si es van produir en el lloc, hora i la manera indicats per la mateixa. És doctrina reiterada de la Comissió Jurídica Assessora que la càrrega de la prova dels fets constitutius de la reclamació correspon a la persona perjudicada, la qual ha d'especificar les circumstàncies de l'accident i n'ha d'aportar les proves oportunes (dictàmens 256/2011, 274/2012, 60/2014 i 197/2015, entre d'altres). Així mateix, ha expressat que, tot i que sovint resulta difícil per al particular aportar proves que determinin una realitat absoluta del que va succeir, en cada cas concret s'ha de calibrar, en vista de l'esforç probatori de qui reclama, si els indicis de prova que es mostren són suficients per a un convenciment total de la manera com van tenir lloc els fets, ja que la prova s'ha de valorar en el seu conjunt (dictàmens 183/2011, 274/2012, 113/2013 i 197/2015, entre d'altres).

En el present cas, el senyor [REDACTED] exposa que el dia 25 d'agost de 2022, sobre les 11.30 hores, va patir una caiguda amb la seva cadira de rodes en la vorera existent entre els números 2 i 4 del carrer Passeig del Progrés d'Olesa de Montserrat, com a conseqüència d'uns desperfectes existents en la mateixa, que va provocar que la roda de la seva cadira realitzés un balanceig fent que bolqués i caigués l'interessat sobre la via pública.

Per a la seva acreditació, el reclamant va adjuntar un total de 3 fotografies dels suposats desperfectes que van provocar la seva caiguda, a on s'aprecien un part d'una vorera i de la calçada que confronta amb la mateixa, així com apareixen encerclats amb un bolígraf diversos petits desperfectes.

*Tanmateix, el reclamant va aportar els informes mèdics anteriorment mencionats, dels quals es destaca l'informe d'Alta Hospitalització de data 2 de setembre de 2022, amb data d'ingrés 25/8/22 i data d'alta 2/9/22, amb motiu de consulta: "dolor e impotencia funcional cadera Izquierdo tras **caída casual**..."*

D'altra banda, també consta incorporat a l'expedient administratiu l'informe del Cap en funcions de la Policia Local de data 19 de desembre de 2022, en el qual es fa constar una intervenció policial el dia 25 d'agost de 2022, sobre les 12.19 hores, en el lloc indicat pel reclamant, en el que s'informa que un ciutadà que circulava amb un vehicle de mobilitat personal adaptat per a persones amb mobilitat reduïda havia caigut a la via pública i necessitava d'assistència. En el citat informe s'adjunten dues fotografies de la vorera on suposadament es va produir la caiguda i de la cadira elèctrica de rodes que conduïa el reclamant en la data dels fets reclamats.

També consta la declaració testifical de l'esposa del reclamant, la Sra. Gómez, que es trobava a prop del lloc on es va produir l'accident.

D'aquesta manera, en base a l'anterior, es pot entendre acreditat que el dia 25 d'agost de 2022, sobre les 11.30 hores, el senyor [REDACTED] va patir una caiguda en la vorera existent entre els números 2 i 4 del carrer Passeig del Progrés d'Olesa de Montserrat. No obstant això, a criteri d'aquest instructor, no s'acredita suficientment la dinàmica de l'accident, és a dir, de quina manera i en quines circumstàncies es va produir la mateixa davant l'existència de contradiccions rellevants entre la versió dels fets del reclamant i el contingut de l'informe d'actuació policial de data 19 de desembre de 2022.

En aquest sentit, el senyor [REDACTED] explica que la seva caiguda es va produir com a conseqüència que la roda de la seva cadira es va entrebancar amb un desperfecte existent en la vorera, el que va provocar que la roda de la cadira realitzés un balanceig fent que bolqués i caigués l'interessat sobre la via pública. En aquest sentit, en l'acta de compareixença de data 22 de juny de 2023, el reclamant va manifestar textualment el següent: "...Yo iba transitando por la acera y en aquel momento subía alguien con un carro y en ese momento me tuve que ladear y dio la casualidad que allí había un vado que hacía pendiente, me arrimé al lado izquierdo hacia la calzada, y en el desnivel que había allí la rueda se metió en un bache i volqué. El bache estaba entre la calzada y la acera...". Respecte a la dinàmica de la caiguda, la senyora [REDACTED] no va presenciar la caiguda sinó que es va trobar al reclamant al terra, per la qual cosa, la seva declaració no pot aclarir aquesta qüestió.

*Per contra, a l'informe policial de data 19 de desembre de 2022 els agents policials indiquen textualment el següent: "...Que s'observa que el Sr. Sancho porta un calçat que podria no ser adequat per a conduir aquest tipus de vehicle... Que al lloc hi ha qui manifesta ser la dona del Sr. [REDACTED], la Sra. [REDACTED], que manifesta que es farà càrrec del vehicle. **Que el Sr. [REDACTED] informa que hauria baixat del vehicle per a fer una gestió, i que al tornar a pujar, ha ensopegat i ha caigut. La Sra. [REDACTED] confirma aquest fet...**". Tal com es pot observar, la versió exposada en l'informe policial pels agents actuants, els quals inclús van poder parlar amb el Sr. [REDACTED] i la seva esposa poc després d'haver-se produït la caiguda, difereix substancialment amb l'explicació del reclamant respecte a la forma en què es va produir la caiguda. D'aquesta manera, i atesa aquesta contradicció, l'activitat probatòria desplegada no ha estat suficient per tal que aquest instructor arribi al convenciment que la caiguda es va produir en la forma exposada per la part reclamant.*

Sense perjudici de l'anterior, i en l'hipotètic cas que la caiguda s'hagués produït en el mode assenyalat per la part reclamant, és a dir, per l'existència de desperfectes en la vorera que va fer bolcar suposadament la cadira de rodes, tampoc es pot apreciar la responsabilitat patrimonial d'aquesta Corporació, donat que l'estat del paviment de la vorera on situa el reclamant la seva caiguda no revestia una situació de perillositat que pogués motivar la mateixa.

D'acord amb la legislació en matèria local, correspon a la Corporació Local la cura, el manteniment i la conservació de la via pública (articles 25.2 d) i 26.1.a) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril), i és qui ha de vetllar per a mantenir els carrers

lliures d'obstacles i en un estat d'utilització correcte per als vianants, per a garantir-ne la seguretat.

Es nombrosa la jurisprudència existent sobre les condicions que han de reunir les vies públiques perquè generin l'existència de responsabilitat a favor de l'Administració. És de destacar la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de 25 de gener de 2007 –recurs 562/2002–:

“...la responsabilidad de la Administración surge cuando el obstáculo en la calle supera lo que es el normal límite de atención exigible en el deambular y que no puede exigirse una total uniformidad en la vía pública, pero sí que el estado de la vía (hablando en un sentido comprensivo de acera y calzada) sea lo suficientemente uniforme como para resultar fácilmente superable con un nivel de atención exigible socialmente”.

En aquest mateix sentit, la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de 20 de març de 2007 –recurs 1390/2003–, estableix que:

“No existe un deber general y genérico a mantener los pavimentos en estado tal de planicie y perfección que no se requiera por los transeúntes una atención en sus desplazamientos, requiriendo un normal cuidado en las zonas por las que deambulan, sin que estas supongan un peligro inminente para los transeúntes”.

També hem de citar la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de 15 de juny de 2007 -recurs 1669/2009– afirma:

“...A tal efecto contamos con material probatorio determinante de la inexistencia de relación causal eficiente, directa y determinante del resultado dañoso. Así las cosas la acera del Paseo Marítimo a la altura del núm. 151 de Calafell es muy amplia, y con plena visibilidad al tratarse de una de las vías principales de la ciudad, como lo constata la fotografía aportada en el folio 3 EA. Ciertamente, existen algunas baldosas rotas y agrietadas y otras que por las confluencias se han levantado, pero sin que el saliente pueda suponer más de 1 o 2 cm, Doc. 3, 4, 5, 6 y 7 de la demanda. Tal irregularidad, de mínima entidad y relevancia, no puede significar sin más un defectuoso cuidado o mala conservación o negligencia determinante de abandono o dejación de sus deberes municipales de servicio público. De las fotografías aportadas tanto en el EA, folios 3 y 4 y con la demanda no pueden deducirse la existencia de defectos de conservación determinantes de un riesgo eficiente de caída. No existen huecos, agujeros o socavones peligrosos, unidos a la falta de previsión por sorpresivos o inesperados o inopinados para el transeúnte. Se trata de un desnivel o pequeño defecto salvable con una deambulación normal y dotada de cierta atención.”

Per això, tal com determina la jurisprudència “...no basta a la actora con afirmar que la calzada o la acera no es regular o se halla en mal estado para apreciar la existencia de la responsabilidad patrimonial, por cuanto dicha responsabilidad solo surge cuando el obstáculo en la calle supera lo que es el normal límite de atención exigible en el deambular, por no ser exigible como fundamento de una reclamación de responsabilidad patrimonial una total uniformidad en la vía pública, sino que el estado de la vía (hablando en un sentido comprensivo de acera y calzada) sea lo suficientemente uniforme como para resultar fácilmente superable

con un nivel de atención exigible socialmente pues de otra forma se estaría haciendo un llamamiento a la falta de responsabilidad individual pese a constituir esa responsabilidad uno de los fundamentos de la vida social, debiendo por tanto entrar en el estudio a la vista de las concretas circunstancias del caso de si el accidente fue efectivamente debido a las circunstancias de la vía o por el contrario resulta imputable a una falta de atención o cuidado exigible al reclamante...".

D'altra banda, cal assenyalar que és doctrina reiterada de la Comissió Jurídica Assessora que, quan es tracta de reclamacions de danys derivats de caigudes, per a imputar la responsabilitat a l'Administració, és necessari que el risc provocat pel servei públic sobrepassi els estàndards de seguretat exigibles conforme a la consciència social, atès que l'Administració no ha de respondre de totes les caigudes a la via pública o a altres espais de la seva competència o gestió (entre altres dictàmens 177/2022 i 251/2022).

El motiu d'aquesta doctrina rau en el fet que l'Administració no ha de respondre de totes les caigudes a la via pública, ja que no es pot pretendre que totes les voreres i calçades estiguin 12 en un estat de conservació perfecte i rasants (sentències 758/2005, de 21 d'octubre; 1054/2006, de 5 de gener, i 149/2007, de 22 de febrer, de la Sala Civil, Secció Primera, del Tribunal Suprem; i Sentència 527/2008, de 7 de juliol, de la Sala Contenciosa Administrativa, Secció Quarta, del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya). En la mateixa línia, en el Dictamen 321/2019 s'ha sintetitzat la doctrina de la Comissió en els termes següents: "[...] la Comissió ha posat de manifest en els seus dictàmens (178/2016, 90/2018 i 298/2018, entre d'altres) l'obligació general de les persones vianants i usuàries de les vies públiques de transitar-hi amb una mínima diligència i atenció i, per a poder imputar la responsabilitat dels fets a l'Administració, la necessitat que la irregularitat sigui de tal entitat que provoqui un risc que sobrepassi els estàndards de seguretat exigibles conforme a la consciència social (dictàmens 140/2017, 78/2018, 101/2018, 283/2018, 13/2019, 101/2019 i 201/2019, entre molts altres)."

Exposada la doctrina judicial i administrativa aplicable en aquest tipus de reclamacions, la part instant fonamenta la reclamació en uns desperfectes existents en la vorera i responsabilitza l'Ajuntament de la caiguda per ser responsable del manteniment de la via pública. No obstant això, la primera qüestió que s'ha d'exposar, en virtut del principi de càrrega de prova, és que la part reclamant no ha aportat en el present procediment cap informe pericial tècnic que valori, des d'un punt de vista tècnic i especialitzat, les característiques i estat de conservació de l'espai públic a on es va produir la caiguda, que vingui a corroborar d'alguna manera que els desperfectes al·legats fossin de tal entitat que puguin donar peu a la responsabilitat patrimonial segons la doctrina anteriorment exposada.

Per contra, en el present procediment es va incorporar l'informe tècnic municipal del Departament de Servei de Planejament i Urbanisme de data 5 de juny de 2023, en el qual l'arquitecta tècnica municipal va exposar textualment el següent:

"...En data 12 d' abril de 2023 es realitza visita al carrer Progres nº 2-4 d' Olesa de Montserrat, per tal de valorar els aspectes que el senyor Jesús Sancho Faci comunica al seu relat dels fets.

Es comprova que la vorera del carrer Progres nº 2-4, entre el comerç de Bodega Mayret i Telefonía (Yoigo) es troba senyalitzada amb fitons al seu

extrem, delimitant l'itinerari accessible i deixant un pas lliure, tant pels vianants com pels vehicles de persones amb mobilitat reduïda, d'aproximadament 1,80m.

El paviment en aquesta zona, el formen peces de panot gris de 20x20 cm de set pastilles per peça, creant un paviment dur, estable i amb propietats antilliscants, amb una pendent transversal no superior al 2%.

L'estat general del paviment es considera correcte. Si ve, en algun punt, s'aprecien petites irregularitats i desperfectes a algunes de les peces de la vorada, sense causar desnivells de més d'un centímetre en sentit transversal a la circulació dels vianants, en cap cas.

El punt més desfavorable i falta de manteniment s'observa al paviment asfaltat, destinada únicament a la circulació de vehicles.

Es comprova que la zona marcada a les fotografies aportades per l'interessat, està rebaixada degut a que en algun moment anterior a 2016, segons geoportals online, va ser utilitzar com entrada i sortida de vehicles, formant una lleu pendent que no supera el 3%.

Aproximadament a 6 metres de distancia, es troba un pas de vianants amb gual rebaixat per on s'ha de fer l'itinerari de circulació.

En produir-se la caiguda durant el dia, la visibilitat de qui circulava per la vorera havia de ser correcta i suficient.

Es desconeix l'estat del vehicle utilitzat per la mobilitat.

El carrer on van succeir presumptament els fets, es troba a la zona comercial del municipi, sent un itinerari amb alta afluència de gent, on no es té constància de qualsevol d'altres incidents o reclamacions similars..."

D'aquesta manera, l'arquitecta tècnica municipal conclou que a la inspecció realitzada no s'aprecia l'existència d'irregularitats destacables a la via pública, que afecti a la zona d'itinerari de circulació de les persones amb o sense mobilitat reduïda.

A la mateixa conclusió s'arriba en l'informe d'actuació policial de data 19 de desembre de 2022 atès que els agents policials van fer constatar expressament el següent: "...Que no s'observa cap desperfecte a la via pública que hagués pogut causar l'incident....".

Cal dir que, en vista de les fotografies que consten en l'expedient, es constata efectivament un bon estat general del paviment de la vorera i que la pendent existent en el punt on es va produir la caiguda és molt lleu, sense superar un 3% segons s'indica en l'informe tècnic municipal. A més, s'observa que els desperfectes assenyalats pel reclamant són de poca entitat, fàcilment superables si es presta la deguda diligència al transitar, que no sobrepassen en cap moment més d'1 centímetre de desnivell en sentit transversal a la circulació dels vianants, com també es pot veure que la vorera és ampla, de manera que hi havia espai suficient per a passar per un altre punt i deixar de banda la irregularitat en qüestió.

De fet, sobre aquesta última qüestió, cal destacar que el senyor [REDACTED] va especificar en la seva compareixença de data 22 de juny de 2023 que va ficar la roda de la cadira en un sot que existia entre la calçada i la vorera, per tant, es desconeix per quin motiu l'instant va haver de col·locar la roda de la seva cadira de rodes a la calçada -punt de la via que no forma part de l'itinerari de vianants sinó de la circulació de vehicles- quan la inclinació de la vorera era molt lleugera i l'amplada de la mateixa era suficient, fet del qual es dedueix que la pròpia conducta del reclamant va provocar la seva caiguda.

En el moment dels fets, el reclamant tenia 78 anys i d'acord amb els seus antecedents mèdics el seu estat funcional previ era de deambulació amb caminador precària i cadira elèctrica. Respecte a les persones amb mobilitat reduïda o acompanyades de cotxets de nens o d'altres aparells amb rodes, cal entendre que la seva circulació requereix una major atenció i atès que la vorera a on es va produir l'accident tenia una lleugera pendent, obligava al reclamant a extremar la cura i la seva atenció en previsió d'un possible accident.

En tot cas, a l'hora de l'incident hi havia lluminositat i visibilitat suficient per a transitar i per a apreciar el petit desperfecte, que no era d'entitat suficient per a generar-li un risc insuperable que no s'hagués pogut evitar emprant una "diligència estàndard a l'hora de caminar, per tal d'esquivar-lo" (Dictamen 65/2023).

Adicionalment, no hi ha constància que en aquella zona s'haguessin produït altres caigudes o incidències o denúncies que permetin corroborar l'existència de perill per als vianants en aquest indret, circumstància que reforça la inexistència de la relació de causalitat entre el dany i el funcionament dels serveis públics.

També cal destacar que la caiguda es va produir en una zona molt propera a la sortida del mateix domicili de la part reclamant, per tant, es pot deduir fàcilment que coneixia suficientment l'estat de la mateixa.

D'aquesta manera, la manca de diligència de la part reclamant produeix en aquest supòsit el trencament del nexa causal perquè no va prestar l'atenció deguda, el que implica la inexistència de responsabilitat patrimonial per part de l'Ajuntament d'Olesa de Montserrat. Per tot això, aquest instructor proposa desestimar íntegrament la reclamació patrimonial formulada pel senyor [REDACTED] per no haver quedat provat la relació de causalitat entre el dany i l'actuació de l'Administració, motiu pel qual no és necessari entrar a valorar la resta de requisits o pressupòsits que configuren el naixement de la responsabilitat patrimonial, com és la quantificació econòmica dels danys reclamats.

VI.- Competència per a resoldre el procediment de responsabilitat patrimonial.

L'òrgan municipal competent per resoldre la present reclamació patrimonial és l'Alcalde de l'Ajuntament d'Olesa de Montserrat, d'acord amb l'article 21.1.s) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases del Règim Local i l'article 53.1.u) del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya.

I en atenció a tot el que s'ha exposat, es proposa la següent

RESOLUCIÓ:

PRIMER.- Desestimar íntegrament la reclamació de responsabilitat patrimonial presentada pel senyor [REDACTED] en data 20 de setembre de 2022, en no concórrer els requisits exigits per l'article 32 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic.

SEGON.- Arxivar les actuacions objecte d'aquest expedient.

TERCER.- Notificar la resolució als interessats, amb indicació dels recursos pertinents.”
Per tot l'anteriorment exposat i en us de les atribucions que m'atorga la Llei Reguladora de les Bases del Règim Local, el Decret Legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya i del ROM

RESOLC:

PRIMER. Desestimar la reclamació de responsabilitat patrimonial interposada pel senyor [REDACTED] en data 20 de setembre de 2022, en no concórrer els requisits exigits per l'article 32 de la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de Règim Jurídic del Sector Públic.

SEGON. Arxivar les actuacions objecte d'aquest expedient.

TERCER. Notificar la present resolució als interessats als efectes oportuns.

Així ho resol i signa l'Alcalde, Jordi Parent Beltran, davant meu, el secretari, Vicenç Tur Martí, que en dono fe i així ho certifico, als efectes de fe pública.

DOCUMENT SIGNAT ELECTRÒNICAMENT